

sta na njegovo prigovarjanje najela voznike in peljala krompir v Maribor. Kupec pa ni krompirja prevzel tam, kjer bi ga po dogovoru moral, ampak je zahteval od voznika, da ga je vozil po Studencih od hiše do hiše, kjer ga je kar z voza na drobno prodajal. Ko je bil voz prazen, zahteva voznik od kupca denar, toda ta mu da samo malenkost kot aro, za ostali znesek pa reče, da naj počaka pri tehtnici, on da se gre preobleči in mu bo tam izplačal. Toda voznik je zaman čakal, kupca ni bilo pa tudi za njegovo ime voznik ni vedel. Ko je voznik malo poizvedoval za pobeglim kupcem, so mu nekateri rekli, da ga poznajo samo na videz, ni pa kaj prida

človek. Zadeva je sicer javljena policiji, toda kmetje najbrž nikdar ne bodo videli denarja za svoj krompir. Zato naj bo vsak previden pri nepoznanih in sumljivih kupcih!

Obsodba radi požiga. V Kasazah pri Petrovčah je zgorelo 15. februarja 60.000 din vredno gospodarsko poslopje, ki je bilo last celjskega trgovca Jožefa Plavca. Zavarovalnica je znašala 20.000 din. Požiga je bil osumljen 60 letni hlapec Rok Leber, kateremu je Plavec odpovedal službo in ga izplačal. Sodišče je obsodilo požigalca, kateri je spočetka priznal zločin, na razpravi pa tajil, na 18 mesecev strogega zapora.

Za koliko so oškodovali sovjeti Finsko?

Dne 29. marca so bili objavljeni prvi uradni podatki o gospodarskih izgubah v zvezi z odstopom finskega ozemlja sovjetski Rusiji po sklepu miru. Finska je izgubila desetino svojega zemljepisnega prostora, v katerem je 250.000 ha že od leta 1918. zelo dobro obdelane zemlje. Preden so to zemljo napravili plodno, so uporabili Finci ogromne delovne moči in napore. To izgubo bo Finska prebolela, ker ima še mnogo prostora, ki ga lahko pretvori v plodnega. Hujši je udarec glede industrije. Nad 400 podjetij, v katerih je bilo zaposlenih nad 20.000 delavcev, je prešlo v sovjetske roke. Motorna sila teh podjetij znaša 100.000 konjskih sil, obsežnost proizvodnje je pa znašala dve milijardi finskih mark. V industriji je Finska izgubila 10% celokupne

ga obsega; k sreči bodo lahko večino te izgube nadomestili v drugih delih države s pospešeno industrializacijo. Gozdov je izgubila Finska 11%, kar sicer ni prevelika izguba, ker je znano, da je dežela za Združenimi ameriški državami in Rusijo najbolj gozdnata na svetu. Sovjetom so morali odstopiti Finci železne in bakrene rudnike. Rudarstvo bodo nadomestili z novimi rudolodi. Sovjeti so dobili tudi veliko vodno centralo v Ruhiali ter ostalih vodnih pogonskih sil v višini 770.000 konjskih sil. Vlada se zdaj trudi, da preskrbi beguncem nov obstoj. Razdeljenih bo mednje 840.000 hektarov zemlje in nad 300.000 glav živine. Sezidati bo treba blizu 60.000 vaških hiš in nad 30.000 mestnih stavb, kamor bodo prišli begunci.

Po svetu

Molotov o ruski zunanji politiki. V petek, 29. marca, je imel sovjetski komisar za zunanje zadeve Molotov na seji Vrhovnega sveta Zveze sovjetskih republik govor, v katerem je tolmačil dela in načela zunanje sovjetske politike. Ostro je napadel Anglijo in Francijo, katerima je očital sovraštvo proti sovjetski uniji in pa imperialistično (osvajalno) politiko. O politiki sovjetske Rusije je dejal: »Naš cilj je, da zavarujemo mir med narodi in da zavarujemo svoje meje. Mi bomo ostali nevtralni in ne bomo sodelovali v veliki vojni, ki se zdaj vodi.« Glede na odnos Rusije do Romunije je izjavil, da imajo sovjeti z Romunijo sporno točko, ki se imenuje Besarabija; aneksijo Besarabije po Romuniji Rusija ni nikdar priznala, v tem pa ni razlog, da bi se moralo to vprašanje rešiti z vojno. Molotov govor je vzbudil v svetu različen odmev. V Nemčiji so z njim zadovoljni. Angleži

ne prikrivajo svojega nezadovoljstva, vendar se držijo hladno in rezervirano. Največ nezadovoljstva pa so vzbudile Molotove besede v Franciji, kjer očitajo časniki temu govoru največje laži, ki so kdaj bile izgovorjene.

Boljševiška znanost. V Rusiji je vse pod komando, tudi znanost. Kakor poroča moskovski list »Pravda«, je sovjetski komisar (minister) za narodno prosveto odredil, da se predela drugi del »Nove zgodovine«, ki jo je spisal član sovjetske akademije znanosti profesor Tarle. Ta profesor je dobil lani nalog od ministrstva, da spiše učno knjigo nove zgodovine za sovjetske srednje šole. Takrat se je vodila v Rusiji strastna propaganda zoper nemški narodni socializem. Zato je profesor Tarle kot zvest sovjetski uradnik podarjal v prvem delu svoje knjige, da je glavni in najbolj brezobzirni sovražnik Rusije narodno-socialistična Nemčija. Ko pa je bila

Kratke tedenske novice

Nemški maršal Göring je pozval Nemce, naj zberejo do 20. aprila za vojno važne kovine. Ministrski odbor za državno obrambo je izdal uredbi, ki določa smrtno kazen za špekulante s kovinami.

Nemčija je z aprilom uvedla poletni čas. Ure so pomaknili za eno uro naprej.

Angleško zunanje ministrstvo je poklicalo na posvetovanje v London vse angleške poslanike iz balkanskih držav.

Churchill, angleški minister, je imel v soboto govor v strelskih jarkih, ki ga je prenašal radio.

Vrhovni vojni svet zaveznikov, ki je zasedal 28. marca v Londonu, je sprejel spomenico, ki obvezuje angleško in francosko vlado, da ne bo sta sklepali ločenega premirja ali miru.

Grčija gradi že štiri leta s 3000 delavci tako zvano Metaxasovo obrambno črto.

Pri lordu Halifaxu, angleškem zunanjem ministru, je bil 28. marca sovjetski poslanik v Londonu Majski. Prišel je protestirat, ker so Angleži zaustavili v Severnem morju dve sovjetski ladji. Pravijo pa, da sta se oba moža razgovarjala ob tej priliki tudi o drugih stvareh.

Sovjetski veleposlanik Surič v Parizu je bil nenadoma odpoklican na zahtevo francoske vlade, ker se je vmešaval v notranje zadeve Francije. V nedeljo se je peljal skozi Ljubljano.

Finska vlada je 27. marca odstopila. Novo vlado je zopet sestavil prejšnji ministrski predsednik Rytli. Glavna sprememba nove vlade je obnoveitev od ruskih sovjetov razbite države s sodelovanjem vseh državljanov.

Finska bo morala v doglednem času zbrati 12 milijard mark za gospodarsko obnovo.

Parlamentarne volitve v Kanadi 26. marca so bile zaključene z veliko zmago vladne liberalne stranke, katera je dobila 177 mandatov od 245. Liberalci bodo imeli v parlamentu okrog 115 poslancev več kot vse ostale politične skupine skupaj.

Angleži so sestrelili v tej vojni do 28. marca 127 nemških letal, okoli 44 pa so jih zelo poškodovali. Od Francozov sestreljena letala v tem številu niso započena.

Japonci so 30. marca v Nankingu slovesno vzpostavili novo osrednjo kitajsko vlado, ki stoji pod japonsko zaščito. Kitajska vlada maršala Čangkajšeka v Čunkingju je obvestila vsa zastopstva tujih držav, da ne prizna nove vlade, ki je bila ustanovljena od japonskih vojaških oblastev, da uniči neodvisnost in nedotakljivost Kitajske.

Proizvodnja letal v Ameriki je porastla od prejšnjih 7000 na 21.000 letno. Porast so povzročile naročbe zaveznikov.

Iznajditelj brezžičnega brzojava in radia Edward Branly je umrl v Parizu. Rajni je bil član papeške akademije in profesor na katoliškem vseučilišču v Parizu.

Doslej pri nas največja železniška nesreča pri Ozižu, o kateri smo že dvakrat pisali, je zahtevala doslej deset mrtvih, 34 ranjenih, 15 jih pa še pogrešajo.

leti prava pravičnica dežela. Po dolinah in na pobočjih cvetejo neštete cvetlice v žarečih barvah. Tu tudi najdeš najlepše rastline in najbolj redke ptice.

Izumitelj prve moderne plinske maske. Plinsko masko, oziroma masko zoper dim je izumil pred sto petnajstimi leti neki angleški delavec in je bila na zunaj že podobna današnji maski. Sedanja oblika in vsebina pa ji je v splošnem dal angleški kemik Tyn-dall leta 1875. Njegova filtrirna (čistilna) naprava je obstajala iz vate, ki je bila prepojena z glicerinom in obdana z lesnim ogljem, vse skupaj pa je bilo zaprto v preluknjani skatli, ki je bila privezana na masko iz platna. S to pripravo je izumitelj šel v prostor, ki je bil napol-

Stefan Skledar:

Antolinovo vstajenje

»Kaj še ne pojdeš?« se je s slabotnim, starikavo zamolklim glasom oglasila stara Smehovka in obrnila obraz od ognjišča proti možu.

Stari ji ni odgovoril. Molče je obstal sredi prikleta, kjer je v skrajnem kotu molo iz očrnele stene nizko ognjišče. V peči še ni gorelo.

Žena je vzdihnila in prižgala vžigalico, ki jo je previdno vtaknila med dračje v peči. Sprva se je plamenček poigraval med slabo posušenim šibjem. Toda nedolgo nato je obliznil ves sveženj, da se je v mračnem prikletu zasvetilo. V slabi luči, ki jo je ogenj iz peči pošiljal naokrog, sta se pokazala dva bleda, od skrbi in let razorana obraza.

Smehovka je še vedno strmela v ogenj. Mož pa je povsili glavo, da se mu je na temenu zableščalo. Bil je gologlav in pleša sredi osivele glave se mu je odražala kakor pekoča skrb sama, ki jo je nosil v sreč.

»Čas je že, da se spraviš — in pojdeš po poslu...« je žena počasi premikala osušene, od želodčne bolezni razpokane ustnice. Pogledala ga pa ni. Kakor zatopljena v nekaj skrivnostno tujega, a težkega. Začutila je sedaj

z neko bolešno tenkočutnostjo, da se nad njeno hišo zbirajo preteči oblaki.

Mož se še vedno ni ganil z mesta. Stal je kakor vkovan v težko, strašno železje, ki mu ne da, da bi prosto zadihal. Dasi je bilo zunaj še hladno, da je človeka zabeležilo v noge, je imel stavec na sebi le pozakrpano, belo hodnično srajco, ki pa je bila že vse preveč popackana na koncu rokavov. Na tej srajci je imel še obnošen telovnik, od katerega so se na hrbtu krpe kar lupile. Imel ga je dobro zapetega, z vsemi gumbi, kar jih je še imel.

»Zmetno mi bo iti...« je vzdihnil in pogledal ženo s svojimi motno boljšečimi očmi. Stara se pa ni ozrla od ognjišča.

»Moraš — kaj pa boš drugače? Hočeš, da nas še enkrat zatoži. Potem nam bo boljše, kajne? Tako,« je pokazala z rokami čez desno ramo, »na hrbet si oprtam posteljino in cape pa grem... Tako bi me menda rad videl.« Starka je bruhnila v jok.

Mož je stopil k njej in jo prijel za levo roko, katero si je krčevito pritiskala na obraz, medtem ko je z desno s kuhalnico mešala zafrisk za krompirjevo juho, ki jo bo skuhal za večerjo.

»Jula, imej pamet vendar! Za Boga, kaj misliš, da mi je grunt, ki nam je še ostal, tako malo pri sreči, da se ne bom zmenil zanj, ko mi bodo grozili še enkrat s sodnijo? Žena, ne veš, koliko trpim te zadnje dni. Ko

sklenjena pogodba med Rusijo in Nemčijo, je dobil Tarle od ministrstva nalog, da predela drugi del svoje zgodovine tako, da sta kot glavni sovražnici Rusije prikazani Anglija in Francija. V sovjetski Rusiji je torej znanost največja sužnja v službi politike. Naši komunistični fantiči in njih zakrinkani varuhi pa se širokoustijo o svobodi in znanosti, ki je baje na njej zgrajen sovjetski sestav!

Vorošilova linija. Maginotova, Siegfriedova in Mannerheimova linija vzbujajo po svetu po raznih državah interes za posnemanje. Grki gradijo obmejno obrambno črto, imenovano po sedanjem ministrskem predsedniku Metaksasovo linijo. Po miru, sklenjenem s Finci, se je v glavah sovjetskih prvakov začela ideja, da se zgradi proti Finski utrjena ruska črta, ki bo obsegala Karelijsko ožino in Ladoško jezero. Ta linija bo nosila ime ne po Stalinu, čemur se prav za prav moramo čuditi, marveč po maršalu Vorošilovu. Morda pa čaka Stalin, da bo dal svoje ime za zgradbo ruske obrambne linije proti kakšni drugi državi?

Katoliška dobrodelnost med pogani. Katoliška Cerkev je zasnovala in vzdržuje v misijonskih deželah te dobrodelne ustanove:

	Afrika	Azija	Amerika	Oceanija
bolnišnic	267	293	53	107
lekarn	1074	1325	130	278
gobovnic	59	33	4	12
sirotišnic	617	1073	92	126
zdravnikov	30	165	4	7
hiralnic	132	253	14	18

V vseh bolnišnicah se oskrbuje 33.000 bolnikov, v sirotišnicah se nahaja 111.000 sirot, v gobavnicah 12.779 gobavih, v hiralnicah 17.430 starcev. Obstoj, razvoj in napredek teh dobrodelnih ustanov v misijonskih deželah je od papeža določeni molitveni namen za mesec april.

Vpoklic redovnikov v francosko armado. Izdan je bil seznam v francosko vojsko vpoklicanih redovnikov. Zveza bivših bojnikov-redovnikov šteje 6720 vpoklicanih redovnikov. Od teh je: 1038 šolskih bratov, 781 jezuitov, 342 dominikancev, 310 frančiškanov, 306 kapucinov in 232 benediktincev. 61 redov in kongregacij ima svoje člane na bojnem polju.

Zedinjene države in Evropa

Po poročilu, ki ga je dal Sumner Welles po svojem povratku v Ameriko predsedniku Rooseveltu, je poslednji izjavil, da obstoja zelo malo neposrednih izgledov, da bi se vojna v Evropi končala. Iz tega se da sklepati, da v bližnji bodočnosti ni pričakovati nobenega ameriškega koraka za sklenitev miru. Istočasno s povratkom Wellesa v Ameriko je bila v Berlinu izdana »Bela knjiga« pod naslovom »Poljski dokumenti kot predzgodovina sedanje vojne«. Ta knjiga obdoljuje ameriško diplomacijo, da je na Poljskem skupno s Francijo in Anglijo rovarila za vojno proti Nemčiji, ter objavlja v to svrhu dokumente, ki so bili — po nemškem zatrdilu — najdeni v predalih poljskega zunanjega ministrstva v Varšavi in ki vsebujejo razgovore ameriških diplomatskih zastopnikov v Parizu, Londonu in Varšavi s poljskimi diplomati. Glede na te dokumente je ameriški zunanji minister Kordel Hull to izpovedal: »Na najboljši odlo-

čen način moram izjaviti, da niti jaz niti kdo od mojih sotrudnikov v zunanjem ministrstvu nismo nikdar vedeli za kake take razgovore in zato jim odločno odrekamo resničnost. V teh dokumentih razložena stališča niso nikdar niti za hip in na noben način predstavljala politiko ameriške vlade.« Hkrati je ameriški poslanik v Parizu Bullitt, ki se zdaj mudi v Washingtonu, odločno zanikal vse tisto, kar mu pripisuje nemška »Bela knjiga«. Poljski veleposlanik v Washingtonu pa je izjavil: »Nikdar se nisem razgovarjal z Bullittom v Parizu o udeležbi Amerike v vojni.« Ameriška »Associated Press« poroča, da prevladuje v ameriški javnosti prepričanje, da je objava teh dokumentov samo manever Berlina, s katerim hoče škodovati Rooseveltu spričo volilne kampanje za predsedniške volitve v Zedinjenih državah, ker skuša odvrniti odgovornost za evropsko vojno na Ameriko in njeno vlado.

Pavel Nurmi, najboljši finski športnik, zbira po Ameriki prispevke za obnovo Finske

Janes Gutenberg, ki je prvi začel tiskati knjige v Nemčiji, in sicer pred 500 leti

Rešilni telovnik iz gumijskega naplavin, napolnjen z zrakom, so vpeljali za mornarje v sedanjih nevarnih voznjah

Proti nebu se valeče pline italijanskega ognjenika Vezuv bodo izkoristili za pogonsko silo

sem toliko premišljeval od takrat, ko sta mi Raščan in Miholič odbila prošnjo za poroka, se mi je vedno in vedno vsiljevala misel, da bi mi morali že prej vse bolj skrbeti, da se ne bi zadolžili —

»Se zna, jaz bom spet kriva te nesreče. Saj nikoli ne moreš prej zaspati, dokler ne najdeš razloga, da je krivda na meni,« je Jula ponovno zajokala.

»Žena, žena, zakaj me sodiš tako naglo! Če ti porečem, da smo vso to nesrečo zakrivali v onih letih, ko smo po štirikrat na leto obhajali godovno za tebe, za mene, za Štefa in za Maričo, mi tega menda ne zameriš. Ako pa, potem —

»Kdo pa je vedno govoril za to, da naj privlečemo k nam strice, tetice in pa še vso botrino naokrog — še Maršekove, če ne prav ti, ti! In zdaj se hočeš znašati nad mano!« Ženska je spustila kuhalnico v ponev in začela krilliti z rokami.

»Bog moj dragi, Jula...« Mož se je pripravljaval, da pojde v sobo.

»Vsega tega si kriv ti, veš! One bodonske lajdre tudi ne bi trebalo spravljati k nam. Štef bi lahko dobil boljše ženo, ki bi kaj prinesla k hiši in lepo delala. Ne bi se potepala kakor Mariča. Pa ti si kar s Štefom potegnili, ko sem bila jaz proti. Zdaj pa imaš. — Ko si nas tako globoko potegnili, nas še potopi! Saj se ti vidi, da nimaš volje, potegniti smunt iz vode...«

»Jula! Tak jezik imaš, da kar lajaš! Takrat pa, ko si vsak dan pila čaj z rumom, da je bilo po hiši rumovih stekleničic kakor kamenja, da smo se obnje spotikali, takrat si bila bolj medena. O, bila si! Tedaj ti ni bilo mar za denar, ki ti je klokotal po grlu. Dobro je, žena; zapomni si jaz to, in še prav dobro.«

Moževе vodene oči so postale še bolj vlažne, kot so bile doslej. Z levim rokvom si je šel čeznje in obraz ter brki so se mu ovlažili od solza. — Stopil je na hišni prag in zaklical proti hlevu:

»Štef, kaj boš že napajal?« Glas mu je bil hripav.

»Tako. Samo vode še nanosim,« je odgovarjal sin nekoliko zateglo. Kmalu nato je že z vedri v rokah stopil iz hleva in šel proti studencu. Težka lesena vedra so kar zaječala, ko jih je postavil na oseke dosti plitvega studenca in pričel zajemati.

Mož je bil precej širok čez pleča. Bil je nizke rasti kakor oče, po katerem se je docela vrgel. Le glas je imel tak kakor mati: zategel, včasih do smešnosti, da je človek nehote mislil, da nima pred sabo človeka, ki bi bil povsem v redu. O materi so že tako govorili, da je malo »udarjena«, kar pa ni bilo čisto res.

Oče je opazoval sina pri studencu. Pred kakimi tremi meseci je prišel iz Nemčije in zdelo se mu je, da se je tam kar zredil. No, dasi ni bilo tam vse prav tako, kakor

njen z dimom in je tam vztrajal dalj časa. Že prvi poskus je imel uspeh in so nato londonske gasilce opremili z večjim številom takšnih mask.

Orel napadel novoporočence. V bližini Soluna na Grškem se je zaletel velik orel z vso silo v steklo nekega avtobusa, ki je bil napolnjen z ljudmi. Steklo se je zdrobilo, ujeđa je vdrla v notranjost vozila. Ljudje so jo skušali zaman odpoditi. Razdražili so jo tako, da je planila na mlada novoporočence, ki sta bila na poročnem potovanju. Orel je mlado ženo s kremplji hudo poškodoval po obrazu in prsih. Zaman ga je skušala odgnati, medtem ko se je mladi mož onesvestil. V vozu je nastala panika. Ljudje so kričali kakor obsedeni in le s težavo je nekemu po-

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Odlíčen obmejni Slovenec umrl. V Svečini je umrl v nedeljo, 31. marca, zvečer šerbinek Josip, p. d. Kušter, posestnik in cerkveni ključar ter odlíčen rodoljub. Star je bil 73 let in je bil daleč po naših obmejnih krajih znan kot slovenski narodnjak in zaveden katoliški mož. Bil je med ustanovitelji domače Hranilnice in posojilnice ter član raznih naših organizacij. Bil je svoj čas tudi župan, načelnik krajevnega šolskega odbora in prvovrsten vinogradnik. Pokojni je brat g. Ivana šerbineka, člana banskega sveta in znanega odlíčnega vinogradnika v Svečini. V težkih časih pred vojno je bila šerbinekova družina ena redkih hiš ob naši severni meji, ki je v teh krajih bila narodnozavedna in delavna. Pogreb odlíčnega pokojnika se je vršil v sredo, 3. aprila, dopoldne ob devetih. šerbinekovim naše odkrito sožalje!

Dolgoletnega naročnika katoliških časopisov je Gospod poklical po plačilo! V Kamnici pri Mariboru je poklical Gospod po večno plačilo tih pred velikonočnimi prazniki Jurija Maček. Rajni je bil vzoren vinogradnik, sadjar, dolgoletni občinski odbornik in odbornik kamniške posojilnice. Nad 50 let je bil naročnik »Slov. gospodarja« in še raznih drugih katoliških listov. Blagopokojni je bil veselo narave in je njegovo občo priljubljenost dokazal številno obiskani pogreb. Rajnemu svetila večna luč — preostalom naše sožalje!

Smrt blage matere. V splošni bolnišnici v Mariboru je dne 22. marca umrla Gundi Lucija, 66 letna gospodinja iz Sp. Sv. Kungote. Pokojna je bila splošno priljubljena daleč naokrog ter dobra mati svojim otrokom, možu pa zvesta tovarišica skozi življenje. Dolgoletni zvesti naročnici našega lista naj sveti večna luč — žalujočemu možu in otrokom pa naše iskreno sožalje!

Smrt stare žene in organista. Pri Sv. Martinu pod Vurbergom so na Jožefovo jutraj našli mrtvo 90 letno Elizabeto Radakovič. Kmalu nato pa nas je presunila vest, da je po kratki bolezní umrl naš prejšnji organist Stanko Novak. Skrbel je vedno za lepo petje v cerkvi. Njegov pogreb je bil na veliko-nočni ponedeljek dopoldne. G. župnik se je v ganljivih besedah poslovil od rajnega. Naj obema sveti večna luč — žalujočim pa naše sožalje!

Smrt je pokosila preužitkarja Jožefa Rojko iz Vumbaha pri Vurbergu v starosti 80 let. Rajni je bil dolgo let občinski odbornik bivše občine Vurberg ter dolgoleten naročnik »Slov. gospodarja«. Naj počiva v miru! — Na sedmini se je nabralo za novo lavantinsko bogoslovje znesek 100 din, za kar bodi vsem darovalcem srčna hvala!

Poveljnik gasilske čete umrl. Na veliko-nočni ponedeljek so v Moščancih spremili k večnemu počitku uglednega posestnika in poveljnika tukajšnje gasilske čete g. Temlina. Pogreba se je udeležilo nad 120 gasilcev in mnogo njegovih prijateljev in sorodnikov. Bodí mu lahka domača zemlja!

Dva smrtna primera v št. Vidu pri Ptuj. V visoki starosti 82 let smo pokopali uglednega moža Martina Turk iz Trnovca. Rajni je bil večletni bivši župan občine Trnovec in cerkveni ključar podružne cerkve na Selah. Kako priljubljen je bil, je pričal njegov pogreb. Na zadnji poti sta ga od doma poleg številnih pogrebcev spremljala tudi domači g. župnik p. Daniel Tomšič in p. Marijan Gojkošek iz Ptuja, rojak iz vasi Trnovce. Cerkvini pevci so mu zapeli žalostinke doma pri hiši žalosti, pri cerkvi in ob grobu. Na sedmini se je nabralo 155 din za novo lavantinsko bogoslovje. Naj mu sveti nebeška luč! — Dne 17. marca pa smo spremili k večnemu počitku njegovo sosedo preužitkarico Terezijo Turk v starosti 76 let. Bila je krščanska in globoko verna žena, ki je svojih sedem otrok vzgojila v krščanskem duhu in so vsi lepo preskrbljeni. Na njeni sedmini pa se je zbralo 98 din za novo bogoslovje. Bog ji daj v miru počivati, enkrat pa sveti raj uživati!

S sv. obhajilom se pripravil na nenavado smrt. Iz Savceev pri Sv. Tomažu poročajo: Padel je pod smrtno koso posestnik Jožef Klemenčič, kateri je podiral hrast in pri podiranju ga je zagrabilo vejevje hrasta ter ga smrtno poškodovalo. Par minut po nesreči je poškodbi podlegel. Rajni je bil pravi katoliški mož, kar je pokazal pogreb, ki je bil na veliki petek. Rad je prejel sv. zakramente. Še par dni pred nenadno smrtjo je pristopil k mizi Gospodovi in prejel zadnjo sveto popotnico. Rajni nam bodi zgled, kako moramo biti pripravljene na vse slučaje! Blagopokojni zapušča ženo in odraslega sina. Počivaj v miru, dragi Jožef, in večna luč naj Ti sveti! — Družini naše sožalje!

Naša zvesta naročnica umrla na Polensaku. Žalostno so zadoneli zvonovi in naznanjali vsej fari tužno vest, da nas je zapustila 68 letna posestnica in preužitkarica Marija Šilak v Brezovci pri Polensaku. Zadnje ure življenja ji je lajšala hčerka, katero je nadvse ljubila. Tudi mož objokuje svojo dobro ženo v dobri veri, da se snideta onkraj groba. Pogreb nepozabne je bil 15. marca. Voda je prestopila bregove, poplavlila cesto, da so pogrebci le s težavo gazili za pogrebnim vozom. Ob odprtem grobu je spregovoril g. župnik tolažilne besede, za katere so mu vsi hvaležni. Pokojnica je bila nad 20 let zvesta naročnica »Slov. gospodarja« in je s tem dokazala, da še vlada po naših kmečkih hišah katoliški duh. Lahka ji bodi zemlja, naj počiva v miru! — Žalujočim naše sožalje!

Žrtev materinstva in smrt uglednega kmeta. V ptujski bolnišnici je kljub zdravniški oskrbi postala žrtev materinstva Marija Petrovič, roj. Kozal, iz Velike Varnice. Rajna je v najlepši dobi življenja zapustila moža in par nepreskrbljenih otrok. — V Mali Varnici je od kapi zadet 17. marca umrl šmigoc Fran v starosti 71 let. Pokojni je bil župan, bil je član krajevnega šolskega odbora in skrben gospodar. Pogreb se je vršil na praznik sv. Jožefa in se ga je udeležilo veliko število ljudi, pri odprtem

Botrice in botri!

Vabimo vas, da za svoje birmance že sedaj kupite primerne spominke. Najbolj nerodno je na dan birme se priverjati in na hitro kupovati. Oglejte si našo bogato izbiro molitvenikov, rožnih vencev, venčkov in drugih spominskih predmetov! Najugodnejše boste kupili te predmete v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila: Maribor: Koroška cesta 5, Aleksandrova cesta 6 in Trg kralja Petra 6 ter v Ptuj: Slovenski trg 7.

grobu se je pa poslovil od njega domači g. kaplan, pevci pa so zapeli par žalostink. Naj počivata v miru, preostalom naše sožalje!

Dva smrtna primera v Turškem vrhu pri Zavrču. Dne 18. marca je naznanil zvonček pri zavrčki podružnici, pri Sv. Mohorju, da je preminula dobra in blaga žena Marija Kokot, p. d. Boltežarčova mama, v 79. letu starosti. Bila je priljubljena pri svojih domačih in odlikovala se je kot dobra sosedica ter je v tem smislu vzgojila tudi svoje hčere, ki so jo vse na večer njegova življenja lepo negovale v dolgi bolezní. »Slov. gospodar« je že več desetletij stalen gost pri hiši. Naj ji ostane blag spomin! — Dne 20. marca pa je odšel v večnost Veselič Jožef, p. d. Kabernačkov Pepček, v starosti 64 let. Bil je ranjen v svetovni vojni in kot ujetnik je bil odpeljan v Rusijo, od koder se je vrnil leta 1920. Bil je večletni odbornik in vseskozi spoštovan, kar je pokazal njegov pogreb, ki so se ga udeležili rajnikovi znanci in prijatelji. Bil je dober oče svojim štirim otrokom, ki so vsi oskrbljeni. Bil je dolgo vrsto let naročnik »Slov. gospodarja«, kar bodo njegovi nasledniki nadaljevali. Rajnega bomo ohranili v dobrem spominu!

Smrt zaslužnega moža. V velikem tednu je zatisnil svoje oči najstarejši faran v Belih vodah v starosti 85 let Mihael Govtnik, posestnik na preužitku, p. d. Vrtačnik. Rajni je bil stroge krščanske vere. V njegovo hišo prihajajo samo naši listi, najbolj priljubljen mu je bil »Slov. gospodar«, katerega naročnik je bil dolga leta. Mnogo se je udeleževal na gospodarskem in cerkvenem polju. Bil je dober pomočnik v živinskih boleznih in je bil mnogim v veliko pomoč. Največjo skrb pa je imel pri romarski cerkvi Sv. Križa, kateri je ključaril mnogo let in je bil v mladih letih priča nekaterim čudežnim pojavom, ki so se tukaj godili, ter je rad še sedaj to pripovedoval domačim in raznim oddličnikom, ki se zanimajo za zgodovino. Bil je zelo spoštovan, kar je pokazal tudi pogreb. G. provizor se je v lepih besedah poslovil od rajnega in orisal njegove zasluge za cerkev. Bodí mu zemljica lahka — žalujočim otrokom pa naše sožalje!

Visokošolec umrl na Planini pri Sevnici. Umrl je visokošolec veterinar Ivan Poljanec iz PISOČ. Smrt je vzbudila sočutje vseh faranov. Žalujočim staršem in bratoma iskreno sožalje!

gumnemu možu uspelo, da je mlado ženo osvobodil. Tudi njega je orel s kremplji in kljunom hudo zdelal po obrazu in roki. Končno so se ljudje zavedli in z združenimi močmi jim je uspelo, da so orla pregnali iz avtobusa.

70.000 ameriških letalcev. Vodja zvezne oblasti za civilno letalstvo v Združenih državah, Robert Hinckley, je izrazil svoje prepričanje, da bodo te države ob koncu l. 1941. razpolagale s 70 tisoč letalci s pilotskimi diplomami. Ta čas ima 24.144 letalcev takšno diplomu, to je 6000 ali 30 odstotkov več nego lansko leto. Če pojde v tej meri naprej, se bo sedanje število v treh letih pač potrojilo. Hinckley je nadalje sporočil, da so v prvih šestih mesecih letošnjega leta v Zedinje-

bi si mnogi želeli, je pripovedoval sin o povratku; on da je bil čisto zadovoljen s hrano, ker doma ni bil vajen česa posebnega. In hrano so dobivali, dasi ne dosti, pa redoma.

Štef se je staremu zdaj nekoliko zasmilil. Sin je vedno rad delal, ugovarjal mu ni nikoli. Ko mu je pred dobrimi sedmimi leti pripeljal na dom zaželeno nevesto, mu je sin na skrivaj poljubil roko. Bil mu je hudo hvaležen. Tudi tedaj, ko ga je žena zapustila — otrok jima je kmalu po rojstvu umrl — ni v ničemer dolžil očeta. Sploh nikogar ne. Za materino javkanje in zmerjanje, ki ga je opravljala nad očetom, se ni mnogo zmenil; mater je celo tišil. Sam pa je na tihem prenašal svojo boleost.

Nekoč se je očetu na rami razjokal. Pozneje pa ga je bilo tega dejanja sram.

Sina je SmeH imel rad. Ta večer pa, ko ga je opazoval pri delu, mu je srce prešinila neka bridkost. Zavedel se je vse nesreče, ki lahko doleti Štefa. Že doslej mu trpljenje ni bilo tuje. Leto dni se je zdaj pehal v tujini samo zato, da reši domačijo. Medtem pa, ko je sin garal za dom, so očeta tožili. Antolin, prokleti čevljar, ga je. Za denar, ki mu ga ni mogel vrniti. Ni si dal dopovedati, da mu tistih sedem tisočakov poplača jeseni, ko se vrne sin iz tujine. Ne, zahteval je denar takoj na roko. Razumljivo je, da stari SmeH tega ni zmogel. Pisal je sinu v Nemčijo, naj mu pošlje denar in to čimprej. Toda

dobil je čez kakih štirinajst dni le deset mark in pismo, da mu več ne more poslati, ker oblast ne dopusti.

No — s tem denarjem pa si le pomagaj, SmeH, če si moreš... Žena pa mu je nekega večera, ko je bil posebno potr, začela razkladati svoje misli. Nalovila jih je okrog po srenji pri vaških klepetuljah. Češ, da ni treba redno plačevati dolgov, saj so vendar pod zaščito; za zdaj da se jim ne more nič zgoditi — pozneje pa dolgovi spet padejo...

Možu je bil ta nasvet v tolažbo. Saj je že čisto obupal. V posojilnico na Cankovo pa spet ni hotel iti, saj se je od zdaj naprej bal dolga kakor hudič križa. — In je verjel ženi. Poleg tega je pa proti Antolinu kuhaj jezo. Včasih je kar krel, da ga čevljar prav zdaj terja, ko je v največji sili. No — razumljivo je že, da tako pritiska na svoje dolžnike, ko je na pomlad začel zidati. Toda, ako se tudi on nekoliko zadolži, ni nič hudega. Bo vsaj kušal, kako se živi pod zadolženo kožo... Vse te misli, ki se jih je nalezal od svoje žene, je SmeH dan na dan prelival v svoji glavi. Če za drugo ne, za tolažbo so pa vendarle bile; poleg tega se mu je pa tistikrat v srcu nabirala neka škodoželjnost do Antolina. V tem starem, nekdanj tako poštenem srcu se je nabirala. In bilá je podobna postani vodi ob zapuščenem jezu.

Toda SmeH se je uračunal. Ni še nastopilo poletje, ko je dobil pozivnico, da mora na sodišče. Starec je prišel

sklenjena pogodba med Rusijo in Nemčijo, je dobil Tarle od ministrstva nalog, da predela drugi del svoje zgodovine tako, da sta kot glavni sovražnici Rusije prikazani Anglija in Francija. V sovjetski Rusiji je torej znanost največja sužnja v službi politike. Naši komunistični fantiči in njih zakrinkani varuhi pa se širokoustijo o svobodi in znanosti, ki je baje na njej zgrajen sovjetski sestav!

Vorošilova linija. Maginotova, Siegfriedova in Mannerheimova linija vzbujajo po svetu po raznih državah interes za posnemanje. Grki gradijo obmejno obrambno črto, imenovano po sedanjem ministrskem predsedniku Metaksasovo linijo. Po miru, sklenjenem s Finci, se je v glavah sovjetskih prvakov začela ideja, da se zgradi proti Finski utrjena ruska črta, ki bo obsegala Karelijsko ožino in Ladoško jezero. Ta linija bo nosila ime ne po Stalinu, čemur se prav za prav moramo čuditi, marveč po maršalu Vorošilovu. Morda pa čaka Stalin, da bo dal svoje ime za zgradbo ruske obrambne linije proti kakšni drugi državi?

Katoliška dobrodelnost med pogani. Katoliška Cerkev je zasnovala in vzdržuje v misijonskih deželah te dobrodelne ustanove:

	Afrika	Azija	Amerika	Oceanija
bolnišnic	267	293	53	107
lekarn	1074	1325	130	278
gobovnic	59	33	4	12
sirotišnic	617	1073	92	126
zdravnikov	30	165	4	7
hiralnic	132	253	14	18

V vseh bolnišnicah se oskrbuje 33.000 bolnikov, v sirotišnicah se nahaja 111.000 sirot, v gobavnicah 12.779 gobavih, v hiralnicah 17.430 starcev. Obstoj, razvoj in napredek teh dobrodelnih ustanov v misijonskih deželah je od papeža določeni molitveni namen za mesec april.

Vpoklic redovnikov v francosko armado. Izdan je bil seznam v francosko vojsko vpoklicanih redovnikov. Zveza bivših bojnikov-redovnikov šteje 6720 vpoklicanih redovnikov. Od teh je: 1038 šolskih bratov, 781 jezuitov, 342 dominikancev, 310 frančiškanov, 306 kapucinov in 232 benediktincev. 61 redov in kongregacij ima svoje člane na bojnem polju.

Zedinjene države in Evropa

Po poročilu, ki ga je dal Sumner Welles po svojem povratku v Ameriko predsedniku Rooseveltu, je poslednji izjavil, da obstoja zelo malo neposrednih izglede, da bi se vojna v Evropi končala. Iz tega se da sklepati, da v bližnji bodočnosti ni pričakovati nobenega ameriškega koraka za sklenitev miru. Istočasno s povratkom Wellesa v Ameriko je bila v Berlinu izdana »Bela knjiga« pod naslovom »Poljski dokumenti kot predzgodovina sedanje vojne«. Ta knjiga obdoljuje ameriško diplomacijo, da je na Poljskem skupno s Francijo in Anglijo rovarila za vojno proti Nemčiji, ter objavlja v to svrhu dokumente, ki so bili — po nemškem zatrdilu — najdeni v predalih poljskega zunanjega ministrstva v Varšavi in ki vsebujejo razgovore ameriških diplomatskih zastopnikov v Parizu, Londonu in Varšavi s poljskimi diplomati. Glede na te dokumente je ameriški zunanji minister Kordel Hull to izpovedal: »Na najboljši odlo-

čen način moram izjaviti, da niti jaz niti kdo od mojih sotrudnikov v zunanjem ministrstvu nismo nikdar vedeli za kake take razgovore in zato jim odločno odrekamo resničnost. V teh dokumentih razložena stališča niso nikdar niti za hip in na noben način predstavljala politiko ameriške vlade.« Hkrati je ameriški poslanik v Parizu Bullitt, ki se zdaj mudi v Washingtonu, odločno zanikal vse tisto, kar mu pripisuje nemška »Bela knjiga«. Poljski veleposlanik v Washingtonu pa je izjavil: »Nikdar se nisem razgovarjal z Bullittom v Parizu o udeležbi Amerike v vojni.« Ameriška »Associated Press« poroča, da prevladuje v ameriški javnosti prepričanje, da je objava teh dokumentov samo manever Berlina, s katerim hoče škodovati Rooseveltu spričo volilne kampanje za predsedniške volitve v Zedinjenih državah, ker skuša odvrniti odgovornost za evropsko vojno na Ameriko in njeno vlado.

Pavel Nurmi, najboljši finski športnik, zbira po Ameriki prispevke za obnovo Finske

Janes Gutenberg, ki je prvi začel tiskati knjige v Nemčiji, in sicer pred 500 leti

Rešilni telovnik iz gumijskega naplavin, napolnjen z zrakom, so vpeljali za mornarje v sedanjih nevarnih voznjah

Proti nebu se valeče pline italijanskega ognjenika Vezuv bodo izkoristili za pogonsko silo

sem toliko premišljeval od takrat, ko sta mi Raščan in Miholič odbila prošnjo za poroka, se mi je vedno in vedno vsiljevala misel, da bi mi morali že prej vse bolj skrbeti, da se ne bi zadolžili —

»Se zna, jaz bom spet kriva te nesreče. Saj nikoli ne moreš prej zaspati, dokler ne najdeš razloga, da je krivda na meni,« je Jula ponovno zajokala.

»Žena, žena, zakaj me sodiš tako naglo! Če ti porečem, da smo vso to nesrečo zakrivali v onih letih, ko smo po štirikrat na leto obhajali godovno za tebe, za mene, za Štefa in za Maričo, mi tega menda ne zameriš. Ako pa, potem —

»Kdo pa je vedno govoril za to, da naj privlečemo k nam strice, tetice in pa še vso botrino naokrog — še Maršekove, če ne prav ti, ti! In zdaj se hočeš znašati nad mano!« Ženska je spustila kuhalnico v ponev in začela krilliti z rokami.

»Bog moj dragi, Jula...« Mož se je pripravljaj, da pojde v sobo.

»Vsega tega si kriv ti, veš! One bodonske lajdre tudi ne bi trebalo spravljati k nam. Štef bi lahko dobil boljšo ženo, ki bi kaj prinesla k hiši in lepo delala. Ne bi se potepala kakor Mariča. Pa ti si kar s Štefom potegnil, ko sem bila jaz proti. Zdaj pa imaš. — Ko si nas tako globoko potegnil, nas še potopi! Saj se ti vidi, da nimaš volje, potegniti ravnaj iz vode...«

»Jula! Tak jezik imaš, da kar lajaš! Takrat pa, ko si vsak dan pila čaj z rumom, da je bilo po hiši rumovih stekleničic kakor kamenja, da smo se obnje spotikali, takrat si bila bolj medena. O, bila si! Tedaj ti ni bilo mar za denar, ki ti je klokotal po grlu. Dobro je, žena; zapomni si jaz to, in še prav dobro.«

Moževе vodene oči so postale še bolj vlažne, kot so bile doslej. Z levim rokvom si je šel čeznje in obraz ter brki so se mu ovlažili od solza. — Stopil je na hišni prag in zaklicaj proti hlevu:

»Štef, kaj boš že napajal?« Glas mu je bil hripav.

»Tako. Samo vode še nanosim,« je odgovarjal sin nekoliko zateglo. Kmalu nato je že z vedri v rokah stopil iz hleva in šel proti studencu. Težka lesena vedra so kar zaječala, ko jih je postavil na oseke dosti plitvega studenca in pričel zajemati.

Mož je bil precej širok čez pleča. Bil je nizke rasti kakor oče, po katerem se je docela vrgel. Le glas je imel tak kakor mati: zategel, včasih do smešnosti, da je človek nehote mislil, da nima pred sabo človeka, ki bi bil povsem v redu. O materi so že tako govorili, da je malo »udarjena«, kar pa ni bilo čisto res.

Oče je opazoval sina pri studencu. Pred kakimi tremi meseci je prišel iz Nemčije in zdelo se mu je, da se je tam kar zredil. No, dasi ni bilo tam vse prav tako, kakor

njen z dimom in je tam vztrajal dalj časa. Že prvi poskus je imel uspeh in so nato londonske gasilce opremili z večjim številom takšnih mask.

Orel napadel novoporočence. V bližini Soluna na Grškem se je zaletel velik orel z vso silo v steklo nekega avtobusa, ki je bil napolnjen z ljudmi. Steklo se je zdrobilo, ujeđa je vdrla v notranjost vozila. Ljudje so jo skušali zaman odpoditi. Razdražili so jo tako, da je planila na mlada novoporočence, ki sta bila na poročnem potovanju. Orel je mlado ženo s kremplji hudo poškodoval po obrazu in prsih. Zaman ga je skušala odgnati, medtem ko se je mladi mož onesvestil. V vozu je nastala panika. Ljudje so kričali kakor obsedeni in le s težavo je nekemu po-

Špirit se naj izdeluje iz vina in žganja

Naši napol kameniti hribočki v večini primerov niso sposobni za drugo kulturo kot za vinsko trto. To velja predvsem za Haloze, Slovenske gorice, obmejni Kozjak pa tudi za kraje okrog Šmarja, Bizeljskega itd. Prebivalci vseh teh krajev so navezani na glavni pridelek — vino. Toda samo vino ni neobhodno potrebno za preživljanje, kot n. pr. kruh, mast, meso itd. V tem je razlika med našimi žitorodnimi in vinorodnimi kraji. Prebivalci iz vinorodnih krajev so prisiljeni kupovati kruh, dočim se žito, ako se ne proda, lahko porabi doma kot hrana za ljudi, pa tudi kot živalska hrana. To je gola stvarnost, ki pri današnjih mednarodnih prilikah pride še bolj do izraza, kajti danes je iz dneva v dan večje povpraševanje za žitom, dočim po vinu skoraj nihče več ne povprašuje. Nazadnje bi to dejstvo še ne bilo tako strašno, ko bi pri tem ne grozila našim revnim vinorodnim krajem lakota in splošno pomanjkanje.

Tu je treba pomagati. Prva in menda najbolj uspešna pomoč našim revnim vinorodnim krajem bi se pa dosegla, če bi naše tovarne špirta porabljale za proizvodnjo špirta namesto žita in koruze vino in žganje. Pri nas je okrog 51 tovarn špirta, ki proizvajajo okrog 1700 vagonov (okrog 5.000.000 litrov) 100% špirta. Vse te tovarne porabljajo za proizvodnjo špirta rastline z velikimi količinami škroba, v prvi vrsti žitarice, naj-

več pa koruzo. Špirit se uporablja v razne svrhe, največ pa za napravo likerjev, ruma, octa, konjaka za izboljšanje vina, namenjenega za izvoz, v zadnjem času pa v čimvečji množini kot mešanica k raznim gorilnim oljem, bencinu (aeroplan) itd. Zalkaj neki ne bi vse te tovarne ta špirit delale iz vina in žganja, ki že itak imata alkohol, kot špirit sam? Žito in koruza se pa lahko na drug način proda, ne glede na to, da nam je potrebno kot hrana predvsem za revnejše kraje. V tem pravcu je treba delati in podvzeti vse mere, da se zamenjajo surovine za proizvodnjo špirta (žganje in vino namesto žita in koruze). Oskrbovanje tovarn z vinom in žganjem ne bi bilo težko, ker bi kmetje sami iz vina kuhali žganje, katero bi se lahko pošiljalo kot blago z manjšim obsegom. S tem bi se dalo rešiti tudi zelo pereče vprašanje samorodnic, predvsem šmarnice, ki bi se prekuhala v žganje, žganje pa porabilo za proizvodnjo špirta. Rešeno bi bilo zelo težko vprašanje šmarnice, pa tudi vprašanje trošarine bi izgubilo svojo proti vinogradniku naperjeno ost. Vinska kriza bi se povoljno rešila, vsa akcija bi pa ugodno odjeknila v siromašnem življenju zapostavljenih prebivalcev vinorodnih krajev, s čimer bi se zadovoljivo dvignilo še celotno gospodarsko stanje države in s tem v zvezi narodna in državna zavest.

Dopisi

Dravska dolina

Selnica ob Dravi. Vsem je še živo v spominu, s kakim uspehom je Prosvetno društvo od Sv. Tomaža pri Ormožu lansko leto gostovalo v našem Slomšekovem domu. Isto društvo vprizori v soboto, 6. aprila, ob osmih zvečer in v nedeljo nato ob treh popoldne na našem odru igro v štirih dejanjih: »Velicina ljubeznik. Pridite!

Dravsko polje

Pekre pri Mariboru. Pri nas je obhajal dne 25. marca 80 letnico g. nadgozdar v pokoju Jožef Fiedler. Jubilant je še čil in zdrav ter še vedno rad čita »Slov. gospodarja« in druge katoliške liste. K njegovemu jubileju mu iskreno častitajo njegova hčerka Anđula in svak Joško, prijatelji in znanci, želeč mu, da bi dočakal še vrsto let zdrav in zadovoljen!

Slivnica pri Mariboru. V Hotinji vasi je dne 29. marca dopolnil 80 let življenja ugleden kmet Franc Goričan. Jubilant izhaja iz izredno žilavega rodu. Izmed petih bratov in treh sester žive še trije bratje in tri sestre, vsi že nosijo čez sedem križev, ena sestra šteje celo že 85 let. Porochen je bil z zdaj že 16 let rajno Marijo, roj. Divjak iz Orehove vasi. Imela sta 12 otrok, kateri so razen dveh sinov in dveh hčerk vsi že odrasli pomrli. Sin Jožef je po svetovni vojni ostal v Černovicah v Bukovini in se tam oženil.

sin Jakob pa je čislan čevljarški mojster, hčerka Neža je že pred vojno odšla v Ameriko in se tam omožila, najmlajša Trezika pa po prerani smrti matere doma akrbno gospodinja in lepo streže očetu. Jubilant je vkljub vsem težkim udarcem, ki so ga v teku dolgega življenja zadeli — saj je dvakrat pogorel, gledal, kako so mu že odrasle otroke in skrbno ženo drugega za drugim odnašali na pokopališče in mnogo drugih nesreč prenesel — še vedno krepak ter še čvrsto drži za plug, vihti koso in vodi obširno kmetijo. Palice in očal še ne potrebuje in človek bi mu ne prisodil osmih križev, če ga vidi ob nedeljah in praznikih urnih korakov ubirati v čez pol ure oddaljeno farno cerkev. Možu poštenjaku, ki je že dolga leta zvest naročnik »Slov. gospodarja« in nekaterih nabožnih listov, želimo, da ga Bog ohrani še mnogo let tako čvrstega in mu da v sreči in miru uživati sadove svojega marljivega in poštenega dela!

Vurberg. Na cvetno nedeljo se je vršila v župnijskem domu spominska svečanost za blagopokojnim g. župnikom, katere se je udeležilo mnogo ljudi. Otvoritveno besedo je imel g. šolski upravitelj Prah, ki je blagopokojnemu v spomin spregovoril v imenu Kmečke zveze in Sadjarske podružnice. Rajnikovo politično in narodno delo je orisal posestnik Jakob Felicijan. Zaslužnost in gorečnost Martijinih mladinskih kongregacij sta izstavila gdčna Marija Pirnik in mladenič Slav-

ko Felicijan. V imenu Prosvete je govoril predsednik društva. Kot moža energije in velike dobrote ga je slavil g. provizor. Zaključek je tvorila pesem. Tako se ti žalostni dnevi vedno bolj odmikajo. Pomlad prihaja v deželo, ki nam prinaša nove upe, vstaja vesela nada, da bomo imeli kaj kmalu spet duhovnega očeta. Da bi ga le bili vredni sprejeti! — V času bolezni g. župnika je bilo bolj tiho delo v organizacijah in društvih. To priliko pa so izbrali igrači Fantovskega odseka in Dekliškega krožka iz Ptujja, ki so nam na kvatarno nedeljo v postu zaigrali na našem odru prelepo igro »V temotik« s tako dovršenostjo in doživljeno, da nam ne gre iz spomina.

Vurberg. Moramo braniti svojo čast. Fantje iz sosednje fare hodijo k nam vasovat, zlasti se prikladijo večkrat v sončno Krčevino. Zgodi se pa večkrat, da napravijo kake neumnosti. Tako so na veliko soboto zvečer obkldali posestnika in mizarja Nerata, da se je moral zateči v bolnišnico. Žalostno je, če dekleta takim razgrajajem odpirajo okna! Obsodbe so pa vredne tudi hiše, ki jim dajejo zaslonbe in priliko. Kdor ima poštene namene, naj pride za dne in sam, ne da hodi s celim regimentom klati-vitezov vasovat in izzivat domačine, ki so toliko pametni, da si nočejo mazati rok ob njih z obračunom, dasi bi pošteno zaslužili. Če pa si bodo drznili še dalje delati nepoštenosti pri nas, bomo poklicali na pomoč oblast, da si jih malo pobliže ogleda. Priporočam pa se v prvi vrsti vsem pamet, starem kakor mladim, in ozdravljeni bomo te nadlegi!

Sv. Martin pod Vurbergom. Društvo Rejec malih živali Trnlice je 18. februarja pri nas priredilo predavanje o rejji malih živali z razstavo izdelkov iz angora volne ter kunčje kožuškovine. Ob tej priliki so posredni poslušalci pokazali toliko zanimanje za proizvode teh izdelkov, da so z nekaj komadi vzorcev krzna, katere jim je delegat društva razkazoval, odšli, še preden je prišel predavatelj. Upati je, da bodo prizadeti te vzorce po tej objavi takoj vrnil.

Št. Janž na Dravskem polju. Fantovski odsek in Dekliški krožek priredita v nedeljo, 7. aprila, po večernicah ob treh v društveni dvorani akademijo s telovadnimi in pevskimi točkami.

Trnlice na Dravskem polju. Kmečko nadaljevalna šola priredi v nedeljo, 7. aprila, ob dveh popoldne pri g. Šolarju v Zlatolcih zanimivo in poučno predavanje o gozdarstvu. Predaval bo šumarski referent iz Maribora.

Slovenska Krajina

Slov. krajina. Na veliki teden so se vrnil iz toplejših krajev v svoja osamljena gnezda štrki — prvi znanilci tople pomladi. Njih klekanje in mirno kroženje nad našimi domovi je opazujočemu človeku dajalo nekako zagotovilo, da se bo v deželo kmalu vrnila razveseljujoča pomlad. — Kmalu za štrki so priletele tudi lastovke, a revlice so bile razočarane, ko je pretekli četrtek na novo zapadli sneg pobelil njihova gnezda. Tako poznega snega se le malokdo spominja.

Turnišče. Velikonočne praznike smo prav slovesno praznovali. Naše nove orgle, ki so jih naši dijaki in razumniki videli prvič po inštalaciji, so lepemu petju dajale še posebej sijaj. — S toplej-

čisto iz tira. Zdaj je iz pohlevnega moža postal razdražen bik, ki se je kjer koli zadel z rogovi. Bog vari, da bi mu žena kaj oponesla! Saj je že tako, ko je tiščala jezik za zobmi, dosti rogovilil nad njo.

Smeha so obsodili. Da ni redno plačeval obrokov za dolg, ki so ga vzeli pod zaščito — so mu trobili na uho; bil je namreč naglušen. Toda slišal je vse, o, še prav dobro! Le razumeti ni mogel, da mu bodo prodali njive, ki jih je toliko let z ljubeznijo gojil. Te brazde, ki jih je namakal s svojim pekočim znojem, te vratnice, ki jih je z motiko poravnava, ko so krave s plugom čakale na tratnici — in je njivo že zoral. Oh, vse to mu bodo vzeli. Polja, polja moja! Prirastla ste mi na srce, je nemo trpel Smeh...

Ko je ves iz sebe hodil pred licitacijsko komisijo, je mahal z rokami in kazal svoje njive, ki jih naj vzemo — in prodajo. V obeh se mu je zrcalila pravcata groza in je s solzami izmita kapljala na ljubljeno zemljo, ki je zanj izgubljena...

*

Ko sta kravi in tele — bilo je osem mesecev staro — napojila, je stari stopil v hišo.

Čez nekaj minut se je vrnil na podstenje. Na glavi je imel obnošen, rjav klobuk in oblekel si je bil še suknjo. »Stef, jaz pojdem —« se je oglašil oče.

Sin ga je pogledal nekoliko osuplo; ušlo mu je vprašanje: »Kam pa?«

»Saj veš —«

»Iskat porokov? Mislil sem si...«

Stari je vzdihnil in šel. Odpril je vrata in stopil na kolnik pred hišami.

Sin je nekaj časa zrl za očetom. Starec je mukoma prestavljaval noge po razmočeni poti. Taval je, kakor bi bil vinjen, sem in tja. Blato je škropilo na vse strani, kadar koli je stopil.

Čez nekaj časa je obstal.

Sinu se je zdelo, da se oče obotavlja tam na poti. Spoznal je, kaka muka je zanj, da mora moledovati okrog po hišah, da bi se ga usmilili in mu šli za poroka. Topolovčarji tega niso radi storili.

Sina je bolelo pri srcu. Njegov oče se mora tako hudo ponižati! In zakaj? Mar ni delal, kakor je le mogel, mar ni prijel tam, kjer je bilo treba? In on, njegov sin, prav tako. Še za občinskega cestarja sta bila, ko še on ni bil v tujini. In potem to leto v Nemčiji... Ali ni garal kakor živina — in samo zato, da pomaga domu iz dolgovi! Oče se je pa ta čas gnal doma, da bolj ni mogel. — In kljub temu vse zamen.

(Dalje sledi)

nih državah izdelali 1627 civilnih letal za domačo rabo, v isti dobi lanskega leta pa samo 850. Varnost v zračnem prometu se je v državah zelo povečala, tako da odpade danes ena smrtna nesreča na 23.430 poletov, na vsakega ubitega poletnika pride 51,7 milijona milj, na ubitega pilota pa celo 72,9 milijona milj.

Zamenjalnica za čevlje. V Paderbonu v Nemčiji so uredili zamenjalnico za obutev. Ljudje čevlje, ki jih več ne uporabljajo, ali ki jim niso več primerni, tu lahko prodajo ali pa zamenjajo za primerno obutev. Ze od vsega početka je v tej zamenjalnici vladal živahen promet. Izkazalo se je pred vsem, da zelo ustreza družinam z otroki, ki hitro odraščajo svojim čevljem.